

ບົດທີ 10

ພັນທະກິດເດັກ

by Jean Harper

ພາກສະເໜີ:

ຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນ:

- ເພື່ອເຂົ້າໃຈເຖິງຫລັກການພື້ນຖານຂອງການປະກາດກັບເດັກ
- ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈັກວິທີໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດກັບເດັກ

ໂຄ້ງຮ່າງຂອງບົດຮຽນ

- I. ພາກສະເໜີ
  - A. ການປະກາດກັບເດັກແມ່ນຫຍັງ?
  - B. ຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ການປະກາດກັບເດັກ
  - C. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ໃດໃນວຽກງານການປະກາດກັບເດັກ?
    1. ບ້ານ
    2. ຄຣິສຕະຈັກ
    3. ສັງຄົມ

- II. ການປະກາດຂ່າວປະເສີດກັບເດັກນ້ອຍ ຂ່າວປະເສີດແມ່ນຫຍັງ? What is the gospel?
  - A. ການເລົ່າເລື່ອງ
  - B. ການໃຊ້ສື່ການສອນ
    1. ການສອນວຽກງານການທ່ອງຈຳ
ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງມີການທ່ອງຈຳພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ?
    2. ວິທີການສອນວຽກງານການທ່ອງຈຳ?
    3. ຮູບແບບຂອງການສອນບົດທ່ອງຈຳ.

- III. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ສອນ
  - A. ມີການກະກຽມ
  - B. ມີລະບົບການຈັດຕັ້ງ
  - C. ມີການເຈີມ-ກະແຈ!

I. ພາກສະເໜີ

A. ການປະກາດຂ່າວປະເສີດກັບເດັກແມ່ນຫຍັງ?

1. ການປະກາດກັບເດັກແມ່ນກໍ່ເໝືອນກັບຮູບແບບການປະກາດອື່ນໆຍົກເວັ້ນແຕ່ເປັນຫົວຂໍ້ແບບເດັກ ແລະ ມີຮູບແບບທີ່ງ່າຍກວ່າ
ເພາະວ່າເດັກນ້ອຍແມ່ນເປີດກ້ອງຕໍ່ຂ່າວປະເສີດຫລາຍກວ່າ.ການປະກາດກັບເດັກເປັນວຽກງານທີ່ເປັນການອະທິຖານໂດຍນຳເດັກໃຫ້ຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູຄຣິສຕາເປັນຜູ້ຊ່ວຍ.ກັບສິ່ງນັ້ນແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບ.
2. **ມັດທາຍ 28:19-20** ເຮັດໃຫ້ການປະກາດຢູ່ໃນທັດສະນະຄະຕິທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ສອນ ພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ວ່າຄວາມພະຍາຍາມໃນການປະກາດແມ່ນມີພຽງແຕ່ 5% ໃນຂະນະທີ່ 95% ແມ່ນງານລ້ຽງດູ. ມັນບໍ່ພຽງພໍທີ່ນຳເດັກມາຮູ້ຈັກກັບ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕີເທົ່ານັ້ນແລະ ກໍ່ຮູ້ສຶກວ່າວຽກຂອງເຈົ້ານັ້ນສຳເລັດ, ຄວາມຈິງແລ້ວມັນຫາກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ຄວາມຈິງນີ້ເໝືອນກັນກັບເດັກນ້ອຍ.

B. ຄວາມຈຳເປັນສຳຫລັບການປະກາດຂ່າວປະເສີດກັບເດັກ

1. ຄຳສັ່ງ ກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີ:

a) ມັດທາຍ 18:14

"ດັ່ງນີ້ແຫລະ,ພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ ຈົ່ງບໍ່ຊົງປາຖານາໃຫ້ຜູ້ນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ຈົບຫາຍແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ."

b) ໂລມ 3:23

ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດຜິດບາບ ແລະ ຂາດຈາກພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ.

c) ເພັງສັນລະເສີນ 58:3

ຄົນຊົ່ວຮ້າຍເຮັດຜິດຕະຫລອດຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າຕົວຕະຫລອດມາແຕ່ມີເຂົາເຈົ້າເກີດ.

ເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສອນເດັກເຖິງວິທີການຕົວະ, ຫລື ວິທີເຮັດບາບ.
ພວກເຂົາເປັນຄົນບາບໂດຍທຳມະຊາດ. ສະນັ້ນພວກເຂົາຢູ່ພາຍໃຕ້ການສາບແຊ່ງຂອງຄວາມບາບ, ຄືຄວາມຕາຍ ແຕ່ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມປາຖາໜາຂອງບິດາຢາກໃຫ້ແມ່ນແຕ່ເດັກນ້ອຍຄົນດຽວຕ້ອງຈົບຫາຍ.

2. ແບບຢ່າງຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິສ: ມັດທາຍ 18:1-14

- a) **ຂໍ້ທີ່1**   ແມ່ນໃຜເປັນໃຫຍ່ໃນຮາຊອານາຈັກສະຫວັນ?

- b) **ຂໍ້ທີ່. 2**   ພຣະເຢຊູເອີ້ນເອົາເດັກນ້ອຍ.

- c) **ຂໍ້ທີ່. 3**   ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ
ກາຍເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍທ່ານຈະເຂົ້າໃນຮາຊແຜ່ນດິນສວັນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ.

- d) **ຂໍ້ທີ່. 4**   ຜູ້ໃດຖ່ອມຕົວລົງເໝືອນເດັກນ້ອຍນີ້
ຜູ້ນັ້ນແຫລະ,ເປັນໃຫ້ຮຽນໃນຮາຊອານາຈັກສວັນ.

- e) **ຂໍ້ທີ່.5**   ຖ້າຜູ້ໃດຈະຮັບເດັກນ້ອຍຜູ້ນຶ່ງຢ່າງນີ້ໄວ້ໃນນາມຂອງເຮົາ
ຜູ້ນັ້ນກໍ່ໄດ້ຮັບເຮົາ.ມາລະໂກ10:13-16.

- f) **ຂໍ້ທີ່.6**

ຄໍາເຕືອນ:ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ຄົນໜຶ່ງໃນໝູ່ເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຊື່ອໃນ
ເຮົາຫລົງຜິດ...ສາເຫດອັນໃດທີ່ພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ເຂົາຫລົງຜິດ?

ການຄິດວ່າພວກເຂົາບໍ່ສໍາຄັນ
ການຄິດວ່າພວກເຂົາຍັງນ້ອຍ
ບໍ່ໄດ້ສອນພວກເຂົາດັ່ງທີ່ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນ ພຣະຄໍາສຸພາສິດ
22:6.
ບໍ່ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ກັບພວກເຂົາ.

- g) **ຂໍ້ທີ່.10**

ຄໍາເຕືອນອື່ນ:ບໍ່ໃຫ້ດູກູກພວກເຂົາ!ການຄິດວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ.
ມັນເປັນທີ່ລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ.

ເມື່ອເຮົານໍາເດັກໄປເຖິງພຣະຄຣິສ ແມ່ນເຮົາກໍາລັງ
ສ້າງ:

ຮາກຖານ
ເຄື່ອງກັນ
ຊີວິດໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ

3. ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເດັກນ້ອຍ:

a) ແບບຢ່າງໃນພຣະຄຳພີ:

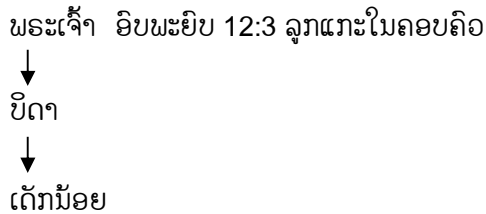
ຊາມເອນ
ເດັກຊາຍ ກັບອາຫານທ່ຽງ
ໂລດາ ເປີໂຕໃນຄຸກ
ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງນາອາມານ

b) ແບບຢ່າງໃນປະຈຸບັນນີ້:

ດາວິດ ແລະ ເລເບກາໃນປະເທດອິນໂດເນເຊຍ
ເດັກນ້ອຍໃນປະເທດຈີນ
ລູກຊາຍອາຍຸ 7ປີຂອງໂຊກຸນທີ່ຖາມເຖິງແຜ່ນດິນສະຫວັນ

C. ແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ງານປະກາດຂ່າວປະເສີດກັບເດັກ?

1. ບ້ານ

a) ອົບພະຍົບ 12:2629
ໃຫ້ຕອບເຂົາວ່າ: ຄວາມບາບ, ການຕັດສິນ, ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເລືອດຂອງແກະທີ່ເປັນຕົວແທນ, ການເຊື່ອຟັງ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມລອດ, ໄຊຊະນະ.

b) ສອນ ພະບັນຍັດສອງ 6:69 ເມື່ອເຈົ້າເລີ່ມສອນພວກເຂົາ?

2. ຄຣິສຕະຈັກ

ພະບັນຍັດສອງ 31:12 ມີການປະຊຸມທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ
ເພື່ອສອນເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ສາມຂັ້ນຕອນ:

a) ຟັງ ແລະ ຮຽນຮູ້ ເປັນຜູ້ສອນ

b) ຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ ຄວາມສຳພັນສ່ວນຕົວກັບພຣະເຈົ້າ

c) ເຊື່ອຟັງກົດບັນຍັດ ດໍາເນີນຊີວິດຕາມຄໍາສັ່ງສອນນັ້ນ

ເຈົ້າຄິດວ່າ ໂມເຊໄດ້ເວົ້າວ່າແມ່ນຜູ້ຍິງທີ່ສອນເດັກນ້ອຍບໍ່?

ຂໍ້ທີ່.9

ການສອນຂອງຜູ້ເຖົ້າໃນອິດສະຣາເອນ. ໃນຫລາຍໆຄັ້ງຜູ້ຊາຍຄິດວ່ານີ້ແມ່ນສໍາຫລັບຜູ້ຍິງ!! ເປັນກົນອຸບາຍຂອງສັດຕູ. ໃນໂຮງຮຽນວັນອາທິດມີເດັກຊາຍຫລາຍປານໃດເນື້ອທຽບກັບເດັກຍິງ? ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນພາບຂອງພໍ່, ມີແຕ່ແມ່ຍິງ! ໃນການເກີດຂອງໂມເຊກະສັດໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າເດັກນ້ອຍຊາຍທັງໝົດ. ເຊັ່ນກັນກັບການເກີດຂອງພຣະເຢຊູ. ຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນໃຫ້ຜູ້ຊາຍເປັນຜູ້ນໍາ.

ເງື່ອນໄຂທໍາອິດຂອງພວກເຖົ້າແກ່ໃນ ພຣະຄໍາ1:6 ມີລູກທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ແລະ ລູກນັ້ນບໍ່ຖືກກ່າວຫາວ່າເປັນນັກເລງຫລື ເປັນຄົນດີດ້ານ.

3. ສັງຄົມ

ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມຈໍາເປັນ?

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນໂອກາດ?

- ຫລາຍໆຢ່າງຈາກປະເທດສູ່ປະເທດ:
- ຫົມາໂລຢາ ໝູ່ບ້ານດີ
- ອິນໂດເນເຊັຍ ການປູກ
- ຟີລິບປິນ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ເດັກຂ້າງຖະໜົນ
- ອັດສະຕະເລຍ ສະໂມສອນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນຫລື ບ້ານ
- ໄທ ຫໍພັກຂອງສົມບັດ

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມເປໂຕວ່າ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າເຫລົ່ານີ້ຫລື, ພຣະອົງສັ່ງວ່າຖ້າຖ້າເຈົ້າຮັກເຮົາ, ຈົ່ງລ້ຽງແກະໝູ່ມຂອງເຮົາເນີ. (ໂຢຮັນ21:15)

II. ການປະກາດຂ່າວປະເສດຕໍ່ກບເດກ

A. ຂ່າວປະເສດແມ່ນຫຍັງ?

1. ຄວາມໝາຍຂອງຂ່າວປະເສດແມ່ນປະກອບດ້ວຍ ສາມ ພາກສ່ວນຫລັກດັ່ງນີ້:

a) ຄວາມຈຳເປັນ
 ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຊ່ວຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການອົງພຣະເຢຊູ ແລະ ຄຣິດ ແລະ ເພາະຄວາມບາບນັ້ນໄດ້ແຍກພວກເຂົາຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ເວົ້າເຖິງຄວາມບາບວ່າແມ່ນ ຫຍັງແລະພຣະເຈົ້າຊົງກຽດຊັງຄວາມບາບ. ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງບໍລິສຸດ ແລະ ພຣະອົງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄວາມບາບນັ້ນເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນສະຫວັນ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ມີເປົ້າ ໝາຍທີ່ຈະບີບບັງຄັບພວກເຂົາ ແຕ່ວ່າຈະໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຊື່ອ. ບໍ່ຈຳເປັນກ່າວເຖິງ 'ນະລິກ' ຫລື 'ຫົວໃຈທີ່ບໍ່ດີ' (ຊີວິດ) ມີໂກເດັມຖາມພຣະເຢຊູວ່າລາວຈະໄປສະຫວັນໄດ້ຢ່າງໃດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກລາວວ່າ: "ເຈົ້າຈຳຕ້ອງເກີດໃໝ່ອີກຄັ້ງ."

b) ຫົນທາງ
 ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເດັກນ້ອຍເຫັນວ່າພຣະເຢຊູເປັນທາງເພື່ອນຳເຮົາກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາສົນຄວນຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດເພາະຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກທີ່ຈະມາຮັບໂທດແທນພວກເຮົາເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຮັກພວກເຮົາ. ແຜນການໄຕ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນັກໂທດສອງຄົນເທິງໄມ້ກາງແຂນ.

c) ວິທີໃດ
 ດ້ານຂອງພວກເຮົາຕໍ່ກັບຄວາມລອດ. ຖ້າຫາກເດັກນ້ອຍຖືກນຳໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ວ່າມີຫົນທາງ. ຫ້າຊ່ວນໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອນຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູ:

"ຂອງຂ້ອນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຄືຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິໄດຍຜ່ານຊີວິດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິສເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ." **ໂລມ 3:23b**

"ແຕ່ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງປະທານສິດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ" **ໂຢຮັນ 1:12**

ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫລາຍກວ່າພຽງແຕ່ຮັບເອົາຄວາມລອດທີ່ເປັນຂອງຂ້ອນລ້າງຈາກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ຄົນນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງຖວາຍຊີວິດຂອງລາວຄືນໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ສຳແດງອົງພຣະເຢຊູຄຣິສວ່າແມ່ນອົງພຣະເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານການກະທຳແລະຄຳເວົ້າແລະອື່ນໆ. ຖ້າຫາກພວກເຮົາສະແດງ ໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນເຖິງຄຸນຄ່າ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ກຽມເພື່ອໃຊ້ຄືນ, ຈະເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນໃຈຂອງພວກເຂົາມີຄວາມໝາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ.

ຖ້າພວກເຮົາຫາກລະຖິ້ມຕໍ່ຄວາມຈໍາເປັນກໍ່ຈະບໍ່ມີການສໍານຶກຕໍ່ບາບ
ຖ້າຫາກພວກເຮົາລະຖິ້ມຫົນທາງກໍ່ຈະບໍ່ມີ
ຄວາມລອດ.ຖ້າຫາກພວກເຮົາລະຖິ້ມການສໍານຶກຕໍ່ບາບກໍ່ຈະບໍ່ມີຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປ
ເປັນນິດ.

2. ເລື່ອງເລົ່າ

ສອນເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນ,ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຄວາມບັນເທີງມ່ວນຊື່ນ.ແຕ່ວ່າການສອນຂອງພວກເຮົາສາມາດເຮັດ
ໃຫ້ມີຄວາມມ່ວນຊື່ນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບໝາກຜົນ.

a) ປະຕູທາງເຂົ້າສູ່ເລື່ອງ,ເພາະສະນັ້ນຕ້ອງຫຍໍ້

ຈຸດປະສົງເພື່ອ: ສ້າງຄວາມສົນໃຈ
ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ
ສ້າງບັນຍາກາດ
ຕ້ອງມີຄວາມສໍາພັນກັບເລື່ອງທີ່ເຮົາຈະເລົ່າແລະ
ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງໄປເຖິງເລື່ອງ.

(i) ເລື່ອງສັ້ນ

(ii) ວັດຖຸປະສົງປະກອບ,ເດັກຊາຍກັບອາຫານທ່ຽງ.

(iii) ທວນຄືນໂດຍການທົດສອບ,ຖ້າຫາກເປັນຕເລື່ອງທີ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນ.

(iv)

ປະໂຫຍກທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສົນໃຈ:"ກະສັດອາຮາບບໍ່ສົນໃນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຫລື
ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການ!"

(v) ຄໍາຖາມ: "ມັນເປັນຄວາມຈິງແທ້ໆບໍ່?"

(vi) ລະຄອນ: ໂຢເຊັບໃນຊຸມ; ດານຽນກັບສິງ

(vii) ໃນລະຫວ່າງກາງ: ດານຽນ,ການຖອາຍຂອງຊາວອິນເດຍ

b) ເດີນເລື່ອງ

ເຫດການຕ້ອງມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ.ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເຄັ່ງຄັດກ່ຽວກັບການອະທິບາຍຢູ່ໃນ
ພຣະຄໍາພິຫລາຍເກີນໄປ.ອີງໃສ່ຄວາມເປັນຈິງ. "ໂນອາ ແລະ ສັດ"

(i) ໃຊ້ຄໍາເວົ້າງ່າຍໆ

(ii) ໃຊ້ການຈົນຕະນາການ "ແກະທີ່ເສຍ"

ໃຊ້ອາລົມ: ໂສກເສົ້າ,ມ່ວນຊື່ນ

(iii) ເໝ້ນໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ.ລູກທີ່ເສຍ,
ໝູ່ບ້ານ,ຫລືອຸປະສັກ,ຄືນ,ປູກຊາ,ເຂົ້າ,ລ້ຽງໝູ.

- (iv) ທາສີຮູບພາບ.
"ພະຍຸຢູ່ເທິງທະເລ"
ແຕ່ງຕົວເປັນ"ຊາວຊາມາເລຍຜູ້ໃຈດີ"
- (v) ເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ
"ດາວິດແລະ ໂກລິອາດ"
- (v) ເລື່ອງອື່ນໆເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ,
ເລື່ອງຂອງມິດຊັນນາລີ, ການສອນ.

3. ການນຳມາໃຊ້.

ນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໃນໝູ່ບ້ານ, ຄອບຄົວ ແລະ ໂຮງຮຽນ.
ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າໃນການນຳມາໃຊ້ ພຣະອົງຊົງຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳ
ເປັນຂອງເດັກນ້ອຍແລະ ຜູ້ທີ່ຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ຖ້າເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ໂດຍເບິ່ງຜ່ານປ້ອງຢ້ຽມ
ແຕ່ໃຫ້ລະວັງບໍ່ຄວນໃຊ້ເວລາດົນເກີນໄປ. ນຳມາໃຊ້ສຳຫລັບທັງຄຣິສະຕຽນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຄຣິສະຕຽນ.

ໃນບ່ອນທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ບອກເຖິງຄວາມຈິງເລື່ອງຝ່າຍຈິດວິນຍານ ແລະ ນຳໄປໃຊ້ໃຫ້ເກີດຜົນ.
ສ້າງການນຳສະເໝີໃນເລື່ອງ

- ແຕ້ມໃສ່ກະດານ: ເມັດພືດ, ຮາກ, ກິ່ງ, ຜົນ
- ເມັດພືດ : ການບໍ່ເຊື່ອຝັງ
  - ຮາກ : ການອິດສາ, ການຄຽດ
  - ກິ່ງ : ຄວາມໃຈຮ້າຍ
  - ຜົນ : ການຂ້າ, ການຕົວະ, ການຫລອກລວງ

ຖ້າຫາກເຈົ້າເລົ່າເລື່ອງທີ່ດີ ແລະ ຖາມພວກເຂົາ, "ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຫຍັງແຕ່ຈາກເລື່ອງນີ້?";
ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນໝົດໄປ.

- ຍັກ (ໃສ່ຊີ້) : ຝັນຮ້າຍ, ການຕົວະ, ການບໍ່ເຊື່ອຝັງ
- ສິ່ງໂຕ (ດານຽນ) : ຄວາມຊັງ, ການອິດສາ, ການລັກ
- ກຳແພງ (ເຢລີໂຄ) : ຄວາມຢ້ານ, ຄວາມເຈັບປວດ, ການປະຕິເສດ
- ປະຕູ (ໂນອາ) : ເຮັດສິ່ງທີ່ດີ, ການຫລິ້ນ, ໄປໂບດ,
ບໍ່ແມ່ນຄຣິສະຕຽນ, ມີພຽງປະຕູດຽວ ແລະ
ນັ້ນຄືອົງພຣະເຢຊູຄຣິສ.
- ບັນທຶກເພິ່ງ : ຢູ່ໃນທຳນອງເພິ່ງກັບພຣະເຈົ້າ, ຄອບຄົວ, ແລະ
ຜູ້ອື່ນໆ. ນະມັສະການ

4. ສະຫລຸບ.

ທ້າຂວນເພື່ອໃຫ້ມີການຕອບສະໜອງຫລືຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈທີ່ແຂງກະດ້າງ ຫລື ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຕໍານິ.

ວິທີຂອງການເອີ້ນແລະ ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ:

ໃຫ້ເດັກນ້ອຍໄດ້ອະທິຖານງຽບໆ,ອະທິຖານສາລະພາບ,ແລະໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ. ຫ້າມບໍ່ໄຫ້ເຮັດຕາມຜູ້ນໍາ!

ເມື່ອກັບບ້ານໃຫ້ຄິດວ່າ "ຂ້ອຍສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແຕ່ກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ຍິນ"
ຫລາຍກ່ວາ"ເປັນພຽງເລື່ອງທີ່ດີ!"

ການສອນແມ່ນຫຍັງ?

ການສອນແມ່ນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຂອງເຈົ້າໄດ້ຮຽນ ຫລື ມີປະສິບການ ແລະ ປາຖະໜາທີ່ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງທາງ ດ້ານຈິດໃຈ,ຫົວໃຈ, ຄວາມຕ້ອງການ ຫລື ຄວາມສາມາດ.ການປ່ຽນແປງທັງໝົດເຫລົ່ານັ້ນແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງເຈົ້າ.

B. ການໃຊ້ສື່ການສອນ

ມີສື່ການສອນຫລາຍຢ່າງເພື່ອດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເດັກນ້ອຍ.

- ຈໍານວນ: ພວກເຮົາຈີ່ **15%** ຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ
- 50%** ຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນແລະເຫັນ
- 70%** ຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຍິນ,ເຫັນແລະ ໄດ້ເວົ້າ
- 85%** ຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຍິນ,ເຫັນ,ເວົ້າ ແລະ ເຮັດ

ຄໍາສຸພາສິດເກົ່າຂອງຈິນ: ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຂອ້ຍລືມ
ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຂອ້ຍຈີ່
ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຂອ້ຍຮູ້

1. ແນວທາງໃນການໃຊ້ສື່ການສອນ
  - a) ມີພຽງແຕ່ຊ່ວຍເທົ່ານັ້ນ. ບໍ່ຄວນໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນການກຽມ.
  - b) ເຮັດໃຫ້ງ່າຍທີ່ສຸດ.

- c) ຝຶກໃຊ້ພວກມັນເລື້ອຍໆ.
  - d) ຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າເດັກທຸກຄົນເບິ່ງເຫັນໄດ້.
  - e) ໃຫ້ໃຊ້ອຸປະກອນໃຫ້ຫລາກຫລາຍ.
  - f) ສາມາດເຮັດເປັນເໝືອນບົດເທດຂອງອາຈານກໍໄດ້.
2. ຮູບແບບຂອງອຸປະກອນຊ່ວຍໃນການສອນ:
- a) ກະດານຜ້າ
    - (i) ລຽງໃຫ້ພາບຢູ່ໃນລຳດັບທີ່ຖືກຕ້ອງ.
    - (ii) ໃຫ້ກະດານຢູ່ໃນຄວາມສູງທີ່ພໍດີ.
    - (iii) ຫລີກລ້ຽງການຢືນຕໍ່ໜ້າກະດານ.
    - (iv) ຫ້າມໃຊ້ພາບທັງໝົດໃນເວລາດຽວກັນ.
    - (v) ຮັກສາສາກເບື້ອງຫລັງໃຫ້ເບິ່ງງ່າຍໆ.
    - (vi) ຫລີກລ້ຽງການເວົ້າກັບກະດານຫລື ການລູບພາບ.
    - (vii) ຈັດພາບໃຫ້ຢູ່ໃນລຳດັບທີ່ຖືກຕ້ອງ.
    - (viii) ບໍ່ຄວນຖືກພາບທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ໃຫ້ເດັກນ້ອຍເຫັນ.
    - (ix) ໃຫ້ສືບຕໍ່ເວົ້າໄປເລື້ອຍໆໃນຂະນະທີ່ຕິດຮູບໃສ່ກະດານ
    - (x) ໃຫ້ສະຫລຸບໄວໆຫລັງຈາກການໃຊ້ພາບສຸດທ້າຍ
  - b) ບັດຄຳFlashcard –
    - (i) ໃຫ້ບັດຢູ່ໃນລຳດັບທີ່ຖືກຕ້ອງ
    - (ii) ບໍ່ໃຫ້ນ້ອມໄປບັງການເບິ່ງເຫັນ.
    - (iii) ຖືບັດໃຫ້ສູງພຽງພໍເພື່ອຈະສາມາດເຫັນໄດ້.
    - (iv) ໃນຂະນະທີ່ເວົ້າໃຫ້ເລື່ອນບັດໜ້ອຍໜຶ່ງຈາກຂ້າງໜຶ່ງໄປສູ່ອີກຂ້າງໜຶ່ງ.

- (v) ແຕ່ລະບັດເມື່ອແລ້ວໆໃຫ້ເອົາບັດນັ້ນໄປໄວ້ທາງຫລັງໝູ່ໂດຍໄວ.
  - (vi) ໃຫ້ມີພາບທີ່ພຽງພໍເພື່ອດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ.
  - (vii) ເລືອກຂະໜາດຂອງພາບໃຫ້ກ້ວາງແລະເໝາະສົມສຳຫລັບທຸກໆພາບ.
  - (viii) ໃຫ້ໃສ່ໝາຍເລກທາງເບື້ອງຫລັງເພື່ອງ່າຍໃນການຈັດລຽງລຳດັບ.
  - (ix) ຫລັງຈາກທາກາວແລ້ວໃຫ້ໃຊ້ສິ່ງຂອງກົດໄວ້ສຳຫລັບ24ຊົ່ວໂມງ.
- c) ຮູບພາບຈາກປື້ມ, ວາລະສານ, ຫນັງສືພິມ (ສີ).
- d) ແຕ້ມຮູບໄວ້ເທິງກະດານ, ບັດ, ເຈ້ຍ, ໂຢ່ຊວຍ, ຢາຢາ
- e) ເຄື່ອງດົນຕີທີ່ມີສຽງແລະບໍ່ມີສຽງ.
- f) ວັດຖຸ: ເສີມ.
- ເນີຍແຫລວ/ເນີຍແຂງ ຫົວໃຈທີ່ນຸ້ມ/ຫົວໃຈທີ່ແຂງ : ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ
 ນ້ຳ/ອາຍນ້ຳ ເຢັນ ແລະ ໃຈເຢັນ/ໃນຮ້າຍ ແລະ ຮ້ອນ :
 ການຕອບສະໜອງຕໍ່ການທົດລອງ, ການໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ແລະ ອື່ນໆ.
- g) ບອກວິທີເຮັດເຄື່ອງປື້ນຈຳລອງ – ການຊົງສ້າງ.
- h) ລະຄອນຕຸກກະຕາ: ບ່ວງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້.
 ໝາກບານ
- i) ຮູບພາບ *
 ເປືອກໄມ້, ໝາກຖົ່ວ, ໄມ້ຂົດໄຟ, ຫີນ, ເຄື່ອງມືໃນການຕໍ່າ, ກ້ານ/ ຝ້າຍ/ ອຸປະກອນ/
 ຂົນນົກ/ ໃບໄມ້/ ຫຍ້າ/ ດອກໄມ້/ ໄມ້ໃຜ່/ ເປືອກໄຂ່ທີ່ແຕກແລ້ວ.
- j) ການແກະສະຫລັກມັນຝະລັ່ງ, ຫລື ຜັກອື່ນໆ: ເຊັ່ນ ໝາກກະລົດ, ຫລື ໝາກກ້ຽງ.
 ໃຊ້ໃນມື້ດຽວກັນ.
- k) ລະຄອນ:

ຫໍບາເບັນ: ດິນບັອກ –ໄມ້ ຫລື ເຈ້ຍແຂງ ກະສັດ ຫລື ລາຊິນີ:
ນຸງກຸດທີ່ເຮັດດ້ວຍເຈ້ຍແຂງແລະຜ້າແພຄຸມບ່າ.

ອາຫານຄາບສຸດທ້າຍ: ນ້ຳໝາກໄມ້ແລະເຂົ້າຈີ່
ການລ້າງຕີນຂອງສາວິກ : ຊາມນ້ຳແລະຜ້າແພ
ຜູ້ຫວ່ານແລະເມັດພິດ: ເມັດພິດ, ຕົ້ນໄມ້, ຫິນ
ລາຊາໂລທີ່ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍພັນດ້ວຍເຈ້ຍໜັງສີພິມ
ໝາກໄມ້ຫລາກຫລາຍຊະນິດສະແດງເຖິງຜົນຂອງພຣະວິນຍານ.

ສື່ການສອນສາມາດໃຊ້ເພື່ອ: ເລື່ອງເລົ່າ, ການນຳມາໃຊ້, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ເຝັງ, ການແຂ່ງຂັນ,
ການທ່ອງຈຳຂັ້ນຮະຄຳ.

C. ການສອນວຽກງານທ່ອງຈຳ

1. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງທ່ອງຈຳພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ?

- a) **ເຝັງສັນລະເສີນ 119:11** – “ຂ້າພະເຈົ້າຖືກສາພະບັນຍັດໄວ້ຢູ່ໃນຈິດໃຈເພື່ອວ່າຈະບໍ່ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ.”
ດຳເນີນຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
- b) **ເຮັບເຮີ 4:12** – “ເພາະວ່າພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າປະກອບດ້ວຍຊີວິດແລະອິດເດດ, ຄົນກວ່າດາບສອງຄົນທຸກດວງ”
– ອາວຸດ.
- c) **ເຝັງສັນລະເສີນ 119:105** – ໃຫ້ທິດນຳທາງ.
- d) **John 6:63** – “ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນເປັນວິນຍານແລະເປັນຊີວິດ.” ໃຫ້ຊີວິດ

2. ວິທີການສອນການທ່ອງຈຳ?

- a) ເຮັດໃຫ້ມັນ **ໜ້າສົນໃຈ** ແລະ ມີສີສັນ.
- b) ໃຊ້**ເວລາ** ສອນໃຫ້ໄດ້ດີ.
- c) **ເລືອກ** ຂັ້ນຮະຄຳໃຫ້ດີ. (ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຂໍ້ຄວາມພໍດີ)

- d) ໃຊ້ຮູບແບບ ທີ່ຫລາກຫລາຍ .
- e) ໃຫ້ເດັກມີສ່ວນຮ່ວມ.
- f) ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ມີການຊ້ອມລ່ວງໜ້າ
- g) ອະທິບາຍຄວາມໝາຍ.
- h) ໃຊ້ວິທີ ການເວົ້າຊ້າໆ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ ເວົ້າໃນແບບທີ່ໜ້າເປື້ອ.
- i) ໃຫ້ເລື່ອນຂໍ້ຄວາມອອກເທື່ອລະໜ້ອຍຈົນກວ່າຈະໝົດ.
- j) ທົດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ວຍການຖາມຄໍາຖາມ
 ຫລືກລັຽງຄໍາຖາມທີ່ຕອບວ່າໄດ້ ແລະ ບໍ່ໄດ້
 ບໍ່ຄວນຕໍານິຄໍາຕອບທີ່ຜິດ
 ບໍ່ຄວນຖາມເດັກທີ່ເຫັນວ່າໄດ້ນັ້ນເລື້ອຍໆ
- k) ທວນຄືນ ໃນອາທິດຕໍ່ມາ:
 ໂດຍສ່ວນຕົວກ່ອນເຂົ້າຫ້ອງ
 ໃນຫ້ອງຮຽນ – “ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກຂໍ້ພຣະຄໍາ?”
 ເປັນກຸ່ມ, ຖ້າຫາກມີການແຂ່ງຂັນ, ຫລື ເດັກຊາຍ ກັບເດັກຍິງ ປົງປ່ອງ – ສອງກຸ່ມ
 – ຂໍ້ພຣະຄໍາອື່ນທີ່ເລືອກໄດ້.

3. ຮູບແບບຂອງການສອນຂໍ້ທ່ອງຈໍາ

- a) ເຄື່ອງມືເຮັດເປັນແຖວ
- b) ບັດຄໍາ

- c) ກະດານຜ້າຕົວຕໍ່ – ບໍ່ໃຫ້ມີຫລາຍຊັ້ນສ່ວນເກີນໄປ!
- d) ພາບປັດສະໜາ – ຊຸດຂອງພາບ ຫລື ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ລຽງກັນ ແຕ່ລະອັນໃຫ້ແທນຄຳເວົ້າ – ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ.
- e) ກະດານດຳ : ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ລຽງກັນ
- f) ຕົວອັກສອນເພີ່ມເຕີມ
ຕົວອັກສອນທີ່ຍັງບໍ່ແລ້ວ
- g) ໝາກປຸ່ມເປົ້າ – “ເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າເສຍ.” ເຮັບເຮີ 13:5.
- h) ຕໍ່ຄຳສັບ – ສາມາດເຮັດເປັນຂັ້ນຫລື ເປັນກຳແພງ.
- i) ໃນຮູບຮ່າງແລະສີທີ່ແຕກຕ່າງກັນສຳຫລັບເດັກທີ່ອ່ານບໍ່ໄດ້.
- j) “ການເຊື່ອງ” ຊັ້ນສ່ວນຕ່າງໆໃຫ້ທົ່ວຫ້ອງຮຽນ.
- k) ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ – ຂຽນສີທຽນໃສ່ບັດສີຂາວ.ທາສີໃສ່ເທິງ ສ່ວນນັ້ນອີກຄັ້ງກັບສີທີ່ເຂັ້ມ.
- l) ລະຫັດ— ສຳຫລັບເດັກໃຫຍ່. ຕົວເລກແຕ່ລະຕົວຈະ
ແທນໃຫ້ກັບຕົວອັກສອນ,ຕົວຢ່າງ. ກ=1, ຂ=2, ຄ=3 ແລະ ອື່ນໆ.
ຂຽນຄຳເວົ້າໄວ້ໃຕ້ສັນຍາລັກ.

III. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄູ່ຜູ້ສອນ

ໄປ່ງໃສ່

ມີການວາງແຜນ

ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນໜ້າທີ່ຂອງຄູ

ຫລັກໃນໃຈຂອງຄູ

ຈົ່ງອິດສາພາຍາມສະແດງຕົນເໝືອນເປັນຄົນທີ່ພິສູດແລ້ວຕໍ່ພະພັກພຣະເຈົ້າ,ເປັນຄົນງານທີ່ບໍ່ຕ້ອງອາຍແລະໃຊ້ພຣະທັມແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

2 ຕີໂນທຽວ 2:15

A. ມີການຕຽມຕົວ

1. ໃນຄໍາເວົ້າທີ່ວ່າ: ຢ່າໃຫ້ຖືເບົາ

ໃຫ້ເບິ່ງບົດຮຽນທີ່ສອນໃນທຸກໆມື້

ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ

ເຮັດໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າໃນອາທິດນັ້ນ

ໃຊ້ເວລາລວບລວມແລະເຮັດໃຫ້ເຫັນພາບໄດ້, ໃຫ້ສ້າງຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບອຸປະກອນຂອງເດັກ ໂລມ
12:11 ຢ່າກຽດຄ້ານ!!

2. ດ້ວຍການອະທິຖານ : ເພື່ອໃຫ້ເປັນພຣະຄໍາທີ່ເກີດຜົນສໍາຫລັບກຸ່ມ.

ສໍາຫລັບເດັກນ້ອຍແຕ່ລະຄົນດ້ວຍຊື່

ສໍາຫລັບຄູຄົນອື່ນໆໃນກຸ່ມ

ຂໍການເຈີມໃນຊີວິດ

ສໍາຫລັບການເຈີມຕໍ່ກັບເດັກໃນການຕອບສະໜອງ

B. ມີລະບົບການຈັດຕັ້ງ

1. ໃຫ້ເຫັນພາບລ່ວງໜ້າ

ຖ້າເປັນໄດ້ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າທຸກຄົນໃນກຸ່ມຮູ້ຈັກໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນແລະມາແຕ່ເຊົ້າເພື່ອຈັດຕຽມ

ທາຍເດັກນ້ອຍແຕ່ລະຄົນດ້ວຍຊື່

ຖ້າມີການຈັດຕັ້ງເຈົ້າກໍ່ມີການຄວບຄຸມIf

C. ມີການເຈີມ – ກະແຈ!

1. ໂຢຮັນ 15:5 – “ຖ້າປາສະຈາກເຮົາເຈົ້າສາມາດເຮັດອັນໃດໄດ້”

2. ເຊຄາລີຢາ 4:6 – “ບໍ່ແມ່ນໂດຍກໍາລັງຂອງເຈົ້າເອງແຕ່ໂດຍກໍາລັງຂອງເຮົາ”

3. **ເອຊາຢາ 40:31** – “ຜູ້ທີ່ລໍຄອຍພຣະເຈົ້າ...

ຄວາມສໍາເລັດຈະບໍ່ໄດ້ມາຍ້ອນ:

ເຈົ້າເປັນຜູ້ເລົ່າເລື່ອງທີ່ດີ

ເຈົ້າໄດ້ຕຽນສື່ການສອນໄດ້ດີ, ເຈົ້າເປັນບຸກຄົນທີ່ດີແຕ່ເພາະວ່າດ້ວຍການເຈີມມາຈາກພຣະເຈົ້າ
1 ໂກລິນໂທ 2:45.

ກາບກອນ: “ບໍ່ມີການກະກຽມ”

ສິ່ງທີ່ຍັງເອົາມາໃຊ້ໄດ້:

ເລກ 5:

- ການເປັນສາວິາ
- ການສຶກສາດ້ານຈິດວິນຍານ
- ຮາກຖານກ່ຽວກັບພຣະຄໍາພີສໍາຫລັບງານຮັບໃຊ້
- ຜູ້ນໍາທີ່ມີປະສິດທິພາບ
- ຄຣິສຕະຈັກທ້ອງຖິ່ນ
- ຊີວິດແລະການສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິສ
- ການບັນລະຍາຍ
- ຄອບຄົວຄຣິສະຕຽນ
- ພະລັງຂອງສາສະໜາສາດ
- ການຕັ້ງຄຣິສຕະຈັກ

ເລກ 3:

- ການວາງແຜນການເງິນແລະການຈັດການສ່ວນຕົວຢ່າງມີປະສິດທິພາບ
- ພັນທະກິດກ່ຽວກັບການລ້ຽງດູ
- ວັດທະນະທໍາ
- ການສໍາຫລວດພຣະຄໍາພີ
- ການຂໍໂທດ
- ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ
- ການຈັດການກັບຄວາມຂັດແຍ້ງ

- ການຝຶກຝົນຄວາມສາມາດຂອງຄົນເຮົາ
- ຂອງປະທານຝ່າຍວິນຍານ
- ການສື່ສານທາງວັດທະນະທຳທີ່ຕ່າງກັນ

ຫລັກສູດພິເສດ:

- ກົດເຈັດຢ່າງຂອງນັກຮຽນຮູ້
- ກະແຈສຳຄັນສຳຫລັບພັນທະກິດຮັບໃຊ້
- ການຜ່ານຜ່າຄວາມທ້ໃຈໃນງານພັນທະກິດຮັບໃຊ້